

[Bilgrav-Nielsen]

fremmest har ønsket at få en debat i gang om, hvordan vi griber tingene an.

Jeg vil gerne sige én ting til til udenrigsministerens konstruktion. Jeg er nervøs for, at vi ikke får det ud af det, som vi skulle have, hvis man i dette arbejde sætter folketingsrepræsentanter ind, for så får vi under en eller anden form en vis meningsstyring ind i foretagendet. På et eller andet tidspunkt skal man have det, men ikke på dette stadium.

Jeg tror i øvrigt, at vi ved siden af dette udvalg skulle overveje – det nævnte jeg forleden dag under den forsvarspolitiske debat – egentlig dansk forskning, måske dansk-nordisk. Det er jo sådan, at når vi fører udenrigspolitiske debatter og forsvarspolitiske debatter her, så er vi henvist til at søge vore oplysninger i udenlandske publikationer. De er udmærkede. SIPRI's produktion er særdeles fortrinlig, og SIPRI arbejder som bekendt med åbne kilder i modsætning til Institutet for Strategiske Studier i London. Men det er stadig store, vanskelige publikationer, som i øvrigt foreligger på udenlandske sprog, og det gør, at disse ting ikke bliver folkelæsning, ikke bliver noget, vi kan rejse en folkelig debat på grundlag af. Ved siden af disse ting er der altså behov for noget selvstændigt dansk, noget nordisk, om man vil, og det er den debat, vi med dette forslag gerne har villet rejse.

Så er det jo pudsigt, at vi igen hører fra hr. Steen Folke, at dette er sådan lidt på den ene side og lidt på den anden side. Nå ja, men som jeg har sagt til de borgerlige partier, venstre og konservative, som jeg i øvrigt også kunne sige til hr. Arentoft, og som jeg altså også kan sige til hr. Steen Folke: vi har den opfattelse, at verden ændrer sig, og at problemstillingerne derfor skal anskues med nye øjne ind imellem. Det kan betyde, at vi også i det radikale venstre må anlægge nye synspunkter hen ad vejen. Sådan tror jeg det er, og hvis ikke man indrømmer det, så er man i virkeligheden ikke egnet til at deltage i lovgivningen.

De bemærkninger, der er faldet fra det store flertal, har været positive over for ideen, og det tager jeg som udtryk for, at vi i udvalget skulle kunne nå et resultat. Og jeg vil gerne understrege, at det gerne må være et resultat, som fører til et andet forslag, blot mener jeg, at arbejdet i udvalget bør føre frem til, at vi får sat gang i dette arbejde.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Seidenfadensrapporten har været nævnt flere gange. Seidenfadenudvalget arbejdede jo igennem temmelig lang tid, det var sammensat af folk fra mange forskellige grene og, hvis ikke jeg husker meget fejl, også fra folketinget – nej, det var ikke i selve udvalget, men jeg var også lidt i tvivl.

Men i hvert fald vil jeg bare til hr. Bilgrav-Nielsen sige, at nu skal vi skelne imellem det, der ligger i det radikale forslag, og det, der har at gøre med forskning som sådan – jeg tror, hr. Bilgrav-Nielsen brugte ordet »forskning«. Vi skal ikke, om jeg så må sige, pumpe det for hårdt op, spænde forventningerne for højt, fordi med forskning er vi ovre i undervisningsministerens område, og så er vi ovre i noget, der har været en tradition i andre lande, når det drejer sig om disse områder.

Jeg tror, at vi, når vi snakker sammen om det i udvalget, finder frem til et ganske fornuftigt resultat. Jeg er da meget indstillet på også at drøfte, hvor hensigtsmæssigt det egentlig er, at medlemmer af folketinget er med i selve dette arbejde.

Der er altså en lang række enkeltheder, vi skal igennem, og jeg tror, at god vilje kan føre frem til et resultat, der kan samle et meget klart flertal med baggrund i det radikale forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.